

[Indenrigsministeren]

Det er jo det, der er sandheden. Når vi taler om boligpolitikken i hovedstadsområdet, har Københavns Kommune kompetencen inden for bygrænserne, og det skal Københavns Kommune også have.

Der er forskel på at have en dialog i Københavns Kommune og så, at man i Folketinget eller regeringen fastlægger de vilkår, som bystyret skal beslutte ud fra. Bystyret skal have lov at have den kompetence, som man har i danske kommuner i landet som helhed.

Agerschou (SF):

Jeg synes, at debatten nok en gang afslører, at de borgerlige partier ikke har forstået alvoren i, hvad der foregår i København. Man lader, som om Københavns Kommune umiddelbart kan sammenlignes med andre kommuner i landet, og det er her, vi mener, at I går galt i byen.

Som det er sagt mange gange i løbet af i dag, lider København af storbyssyndromet, som det er påvist i Københavnrappporten. Det er en situation, man kender fra andre storbyer i verden, og den kendsgerning synes jeg de fleste borgerlige ordførere helt lader som om ikke eksisterer. I stedet for skyder man skylden på et elendigt bystyre, og det har man rig lejlighed til at gøre. Vi mener, at bystyret, magthaverne i Københavns Kommune, i alt for mange år har lidt af forstenethed og stivnakkethed, men det er ikke forklaringen. Ligegyldigt hvilket bystyre der havde været i København, havde man stået med præcis de samme strukturelle og økonomiske problemer, som man står med i dag.

For hvad er det, der sker i København? Der sker det, at man skubber problemerne foran sig, at man bestræber sig på at holde skuden i vandet. Et nyligt eksempel er de pludselige bestræbelser på at skubbe kontanthjælpsmodtagere over på førtidspension i bundter blot for at spare penge. Det er et eksempel på, hvordan man i Københavns Kommune – helt umenneskeligt, mener vi – forsøger at skubbe problemer frem foran sig.

Jeg synes, hr. Glønborg fra Kristeligt Folkeparti havde et på mange måder interessant indlæg, hvor jeg også synes, at hr. Glønborg havde forståelse for de sociale problemer. Jeg tror, det er første gang, jeg hørte en repræsentant for Kristeligt Folkeparti nærmest lyse for et samarbejde mellem SF og Socialdemokratiet på Kø-

benhavns Rådhus. Vi fik nærmest en slags vel-signelse, oplevede jeg, og jeg regner med, de to partier vil tage det til sig, sådan at man på Københavns Rådhus kan få det samarbejde mellem SF og Socialdemokratiet, som det har skortet på i alt for mange år.

Det er korrekt, at forespørgslens tekst har handlet om økonomi. Det drejer sig om, at regeringen skal være medspillere til den kraftanstrengelse, der skal til for at ændre udviklingen i København. Som jeg sagde i mit første indlæg, er der mange folkelige kræfter og bevægelser i København, som er i gang med at lægge planer for, hvordan man kan udvikle København til en by, der er værd at bo i, en by, man kan eksistere i. Men de folkelige kræfter kræver medspillere, og de kræver for os at se to former for medspillere, dels et bystyre, der er i stand til at gå ind i en demokratisk dialog med befolkningen, dels at regeringen og Folketinget er medspillere på den måde, at man stiller rammer og muligheder til rådighed. Derfor er forespørgslen formuleret på den måde, den er.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 42 af Agerschou (SF) og Hjortnæs (S) (se foran) forkastedes, idet 51 (S og SF) stemte for, 63 (KF, V, FP, RV, CD og KRF) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Indfødsretsudvalget (16/5 89):

Udtræder: Knud Lind (FP)

Nyt medl.: Tove Niemann (FP)

Kulturudvalget (16/5 89):

Udtræder: Behnke (FP)

Ny stedf.: Kirsten Jacobsen (FP)